

Co s tím, když dítě zlobí a přitom už by mělo jít do školy? Jak vybrat základní školu? Kdy je vhodné svěřit potomka do jeslí?

Autor: eva dne: So, 01/20/2018 - 15:15.

Zeptali jste nás na několik otázek, neváhali jsme oslovit ředitelku vzdělávání jeslí a školek Bambino a školy Square Lucii Pivoňkovou.

Bambino i Square se stále snaží zlepšovat nejen své výukové metody, ale také zvyšovat informovanost o možnostech a variantách vzdělávání, které jsou u nás opomíjeny. S vlastním akreditovaným vzdělávacím systémem se snaží zvyšovat úroveň škol a přitom být institucí, ve které děti nebudou zbytečně stresovány a přitom budou motivovány ke zvyšování svých znalostí a dovedností.

Nezlobím, rostu!

Dobrý den, mám šestiletého syna, který má jít v září do první třídy. Mám z toho obavu, učitelky ze školky si stěžují, že syn hrozně zlobí. Nevím, zda nebude mít ve škole ještě větší potíže. Doma je živější, ale nemám úplně pocit, že by zlobil tak moc. Barbora, Praha

Měla bych hned na úvod upozornit, že takto malé děti opravdu nezlobí. Jde o formu snahy nastavit si svůj vlastní životní prostor, a případně jde o boj rozšířit svoje hranice. Každé dítě má vlastní způsob vyhranění se, což může být pro rodiče i učitele únavné. Nicméně o zlobení skutečně nejde. Pokud se někdy podíváme na „zlobení“ seberefektivně, pak často zjistíme, že děti vlastně dospěle napodobují a zrcadlí, jen každé svým vlastním způsobem. Je obtížné si přiznat, že některé chování, které považujeme v danou chvíli za „nesprávné“, je vlastně něco, co do jisté míry odporovaly děti od dospělých. Pokud se děti chovají jakkoliv nestandardně, ať už chvilkově nebo dlouhodobě, je potřeba hledat příčinu v rodině, skupině a dalším okolí. Je samozřejmě možné i odhalení nějaké poruchy u dítěte. Školka či škola sama nemůže poruchu diagnostikovat, nicméně pokud už vznikne

podezření na poruchu u dítěte, měla by vyučující toto sdělit rodičům, konzultovat to s nimi a dát nějaké doporučení. V našich zařízeních konzultujeme tato podezření s naší školní psycholožkou či dalšími odborníky. Nicméně záleží i na učiteli samotném, jak k výuce a výchově přistupuje. Každé dítě je úplně jiné, má silné a slabé stránky. Je potřeba to vnímat, pracovat s tím a nikoho nesrovnávat, zaměřovat se na osobní vývoj, růst a pokrok každého zvlášť. Je tedy na umu, intuici a schopnostech dobrého učitele, zda náročnější dítě zvládne. Máme zkušenosti, že k nám přišly děti, které měly výchovné potíže, ale u nás jsou bez problémů, šťastné a spokojené.

Jak vybrat základku

Dobrý den, dcera půjde v dubnu k zápisu do první třídy. Myslím, že by neměla mít žádné zásadní potíže. Ale přemýšlím o tom, jestli jí nedat do nějaké školy, která vyučuje angličtinu už od první třídy, psaní Comenia Skript a matematiku Hejného, která je nám sympatičtější než klasická výuka. Jen nevím, jestli je to dobře, zda třeba nejde jen o módní výstřelek dnešní doby. Lenka, 39 let, Praha

Předně je dobré říci, že spodní hranice výuky cizího jazyka u dětí prakticky neexistuje. Dítě se s cizím jazykem umí sžít už od mala a přijmout jej za druhý mateřský. Má to svá „ale“. Výukou nemyslíme klasické „memorování slovíček“, jak tomu na mnohých školách je. Dítě hovoří s rodičům mluvčím při přirozených situacích i hrách, tak si cizí jazyk osvojí nejrychleji. U nás se české děti učí anglicky již od jesliček a anglicky hovoří zase naopak česky. Mezi sebou pak komunikují přirozeně, často oboujazyčně. Na základní škole podporujeme také výuku metod Comenia Script a matematiku Hejného. Jde o srozumitelné, jednoduché, čitelné, pro děti zábavné metody, kdy i dítě může zažít velmi brzký úspěch a rychleji si výuku osvojit. Vaše úvaha o těchto metodách není vůbec lichá a nejde jen o módní výstřelky, ale o počátek nových metod jako takových. Jedinou nevýhodou bývá, což přiznávám, že matematiku Hejného a Comenia Script chápou děti mnohem lépe než jejich rodiče, kteří se s touto výukou setkávají poprvé v životě a mají zažitě klasické metody. Nicméně děti s těmito metodami vyrůstají a problém s nimi nemají.

Jesličky ano, či ne

Dobrý den, mám 1,5 letého syna a uvažuji o tom, že bych se na půl úvazku vrátila do práce, abych neztratila kontakt s profesí. Ale okolí mě od umístění dítěte do jeslí zrazuje, prý je na to malý. Přiznávám, že na mně hodně visí, ale když přijdeme do kolektivu dětí, úplně na mě zapomené.

Pro některé děti i rodiče jsou jesle dobrá alternativa i v tomto věku, ovšem každý je originál a nelze dle mého obecně říct, že jesličky jsou pro každého dobře. Osobně si myslím, že pro některé rodiče a děti je dobré nebýt pořád spolu už před třetími narozeninami dítěte. Nicméně pokud mají děti v jeslích těžší adaptaci (více pláčou), je potřeba hledat s rodiči cestu, jak adaptaci dítěti i jim usnadnit. Pokud naši učitelé zjistí, že dítě ještě není na jesličky zralé, pak informujeme rodiče a doporučujeme, aby odložili jesle o další tři až šest měsíců, než dítě dozraje. Rodiče na nás většinou dají a v případě, že počkají a vrátí se s jistým časovým odstupem, vše většinou zafunguje výborně. Máme zkušenosti i s menšími dětmi, které se kolikrát tak adaptují, že se jim ani nechce domů. Ale pravdou je, že zralost dítěte na jesle je individuální, dítě musí být zralé a připravené. A pokud jsou a nenecháte se zvíkat okolím, že děláte něco špatně, pak bude spokojené dítě i vy.

Zdroj: www.skolkabambino.cz a www.skolasquare.cz